

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Петѣкѣ. Цѣна-та за едижъ годинѣ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвѣрти отъ бѣло меджидіе. Споменици на трѣба всякога да сѣ прѣдплатены и да сѣ испращатъ въ полицѣ, въ групѣ или въ пощенскы тибри (пулове) Турскы, Нѣмскы, Прускы, Русскы или Францускы, на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградѣ.

Година 1.

ЦАРИГРАДЪ, ПЕТЪКЪ, АВГУСТЪ 27, 1876.

Брой 35.

ЕСТЕСТВЕННЫ-ТЪ НАУКИ ОПРО-
ВЕРГАВАТЪ ЛИ БИБЛІИ-ТЪ?

6.

Въ минѣлыи-тъ си брой ный доказа-
хмы че естествени-тъ науки не о-
провергаватъ никакъ онова, което Би-
блия-та учи за настоящи-тъ порядѣкъ
на свѣтъ-тъ, за първобытно-го веще-
ство отъ което небе-то и земя-та и
всички-тъ растенія и животны сѣ ся
образували, или за начинъ-тъ по кой-
то тѣ сѣ ся образували отъ него. Нека
сега да видимъ да ли има нѣкое друго
изложение въ Библии-тъ, което може да
я опровергава отъ естествени-тъ
науки.

4. Какво учи Библия-та за време-
то, въ което Богъ най-първо е сз-
далъ вещество-то изъ което зем-
ля е била отпослѣ приготвена за
жилище на човѣческый-тъ родъ?

Библия-та не опрѣдѣлява онова време-
е. Тя казва само че «въ начало сзда-
де Богъ небе-то и земь-тъ»; но тя
не утвърдява нищо за време-то на о-
нова начало. Между време-то въ кое-
го Богъ най-първо е сздалъ свѣтъ-тъ
и нищо, спомянѣто въ Быт. 1; 1, и
време-то въ което той по-послѣ пригот-
вилъ земь-тъ за жилище на човѣчес-
кый-тъ родъ, спомянѣто въ сѣщѣ-тъ гла-
вѣ, хыяды и може бы миллионы години
да сѣ ся изминѣли. Еврейскый-тъ сюзъ,
който свързва 1-й и 2-й стихъ, не
означава че събытія-та сѣ ся послѣд-
вали едно слѣдъ друго наскоро. Нѣкои
способни тълкователи прѣвождатъ този
Еврейскы сюзъ *по* или *отпослѣ*. Та-
кова едно тълкованіе е станѣло дълго
време прѣди изслѣдованія-та на пыѣ-
шнѣ-тъ геологійѣ да бѣхъ доказали
великѣ-тъ древности на земь-тъ. Спо-
редъ тълкованія-та на Августина, на
Теодорита, на Иустина мѣченика, на
Василія и на Оригена единъ неопрѣдѣ-
ленъ періодъ е имало между първобыт-
но-то сздание за което ся говори въ
първыи-тъ стихъ, и по-послѣдно-то
приготовление на земь-тъ за жилище
на човѣка, за което ся говори по-
послѣ. Ако това ветхо тълкованіе е
право (което сега ся приима за такова
отъ повечето тълкователи), то геоло-
гій-та, ако и да докаже че е имало
даже и миллионы години отъ когато
Богъ най-първо е сздалъ небе-то и
земь-тъ, тя не бы противорѣчила ни
най-малко на ученія-та на Библии-тъ.

5. Какво учи Библия-та за време-
то прѣзъ което и за редъ-тъ по кой-
то растенія-та, животны-тъ и че-
ловѣци-тъ сѣ били сздадени?

При първо-то прочитаніе, тя ся виж-
да да учи че тѣ всички сѣ били сз-
дадени прѣзъ шесть періода отъ по
24 часа. Колкото за туй тълкованіе
има научны мѣжѣ които утвърдяватъ,
че ако е имало единъ неопрѣдѣленно
продълженъ періодъ между първобыт-

но-то сздание и по-послѣдно-то уст-
рояваніе на земь-тъ, то геология-та
не изисква за туй послѣдно дѣло по-
дълго време отъ шесть періода по 24
часа. Профессоръ Хичкокъ казва: «То-
ва тълкованіе отблъсва всяко противо-
рѣчіе между Бытіе-то и геологійѣ-тъ.
Споредъ него довольно време е имало
за образуваніе-то на всички-тъ слоеве
на земь-тъ прѣзъ продолженны-тъ
геологическы періоды.

Нѣкои, обаче, казватъ че това тъл-
кованіе не ся съгласува съ Бытіе-то,
което казва че небесны-тъ тѣла не сѣ
были направены до 4-ый день, и затова
споредъ него тѣхно-то сздание е ста-
нѣло само 3 дни по 24 часа прѣди
сздание-то на човѣка, което е неп-
мѣрно. Профес. Хичкокъ отговаря на
това така: Бытіе-то не казва че въ
4-ый день слънце-то, мѣсець-тъ и
звѣзды-тъ сѣ били първобытно сзда-
дены. Въ первообразный-тъ языкъ, сир.
Еврейскый-тъ, дума-та, която означа-
ва *сздавалъ* и която ся употрѣблява
въ Бытіе 1; 1, не ся употрѣблява въ
16-ый стихъ въ сѣщѣ-тъ главѣ, но
друга една, която означава само *правѣ*,
и думы-тъ, които ѣхъ послѣдуютъ, о-
прѣдѣляватъ значеніе-то ѣ, сир. *на-
правены за да свѣтѣтъ на земь-тъ*.
Споредъ тълкованія-та на проф. Хич-
кока, слънце-то, мѣсець-тъ и звѣзды-
тъ, ако и да сѣ били сздадени мно-
го по-напрѣдъ, не сѣ станѣли до прѣ-
ди 4-ый день видими на земь-тъ, по
причинѣ на гѣстѣ-тъ парѣ, която ѣхъ
покрывала. Тѣ тогава за първъ пѣтъ сѣ
станѣли видими, и сздание-то ся опи-
сва въ Бытіе-то не съ научнѣ точность
но споредъ както бы ся виждало на
земь-тъ.

На онѣзи, които възражаватъ че въ
Бытіе-то ся казва че вечеръ и утро сѣ
сѣществували прѣди 4-ый день, лесно
ся отговаря. Ако и до 4-ый день слън-
це-то, мѣсець-тъ и звѣзды-тъ не сѣ
станѣли видими, нѣкаква свѣтлина отъ
тѣхъ е можала, обаче, да проищае
прѣзъ гѣстѣ-тъ парѣ, достаточна да
опрѣдѣлява до нѣкъдѣ ношѣ-тъ и день-
тъ, понеже земя-та и тогава ся вър-
тѣла около ось-тъ си.

Ный не утвърдявамы че горѣспомя-
нѣто-то тълкованіе на Бытіе-то е пра-
во, нито още, че ако то е право, ный
можемъ да докажемъ положително че
то е въ свѣршенно съгласіе съ вси-
кы-тъ подробности и пространны изложе-
нія на геологійѣ-тъ и астрономійѣ-тъ.
Ный го прѣдставямы, обаче, като единъ
възможенъ начинъ, по който ученія-та
на Бытіе-то и на геологійѣ-тъ може
да ся съгласятъ. Ный го прѣдставямы
още като свидѣтельство на единъ отли-
ченъ профессоръ на геологійѣ-тъ, че
тѣзи послѣдны-та не опровергава уче-
нія-та на Бытіе-то, но че има възмо-
жны и вѣроятны изясненія, по които

тѣ ся съгласяватъ. Ный имамы, обаче,
друго едно и по-вѣроятно тълкованіе
на Бытіе-то, което ся приима отъ
много научны мѣжѣ. Туй тълкованіе
ще разгледамы въ идущи-тъ си брой.
(Слѣдва).

КНИГА-ТА ІОВЪ.

Г-нъ Муди, въ едно отъ слова-та
си, е казалъ: Единъ човѣкъ вед-
нѣждъ мя попыта ако азъ нѣкога сѣмъ
училъ книгѣ-тъ Іовъ. Той каза че ако
сте хванѣли ключъ-тъ на тѣзи книгѣ,
вий сте хванѣли ключъ-тъ на цѣлѣ-
тъ Библии, защото, ако бы да ѣхъ раз-
дѣлимъ на 7 части, ный ще намѣримъ
въ всякъ отъ тѣхъ по едно отъ най-
главны-тъ ученія на Библии-тъ. Пър-
ва-та часть ся относя на Іова прѣди
искушеніе-то му. Богъ тогава го нарече
свѣршенъ човѣкъ, и въ това отноше-
ніе той приличаше на Адама въ рай-
тъ. Втора-та ся относя на нещастіе-
то му, когато той ся искуси, както А-
дамъ бѣ искушенъ, и падѣлъ както него.
Третья-та ся относя на свѣтовнѣ-тъ
мѣдрость, която ся трудеше да го у-
тѣши, но тя никакъ не сполучи. Іовъ
можаше да търпи мѣмранія-та на женѣ
си и оплакванія-та на дѣца-та си, но
по той не можаше да търпи свѣтовнѣ-
тъ мѣдрость на слѣды-тъ си. Въ чет-
въртъ-тъ часть става явно че тѣ не
можашъ да му кажатъ онова за което
той ся пуждаше най-много да знае,
именно за прощеніе-то на грѣхове-тъ
му. Въ петѣ-тъ Іовъ възсѣлава: О,
ако да имахъ ходатай между мене и
Бога! Това показва че той е почувст-
вовалъ нуждѣ-тъ си за ходатайство-то
на Іисуса Христа. Въ шестѣ-тъ Богъ
говори и Іовъ, като го слушаше, ся
смирива и казва: «Ето, азъ сѣмъ нич-
тоженъ: какво можъ да ти отговорѣмъ?
Ще турѣмъ рѣкъ-тъ си на уста-та си.»
Това показва какъ Іовъ почувствова
изгубено-то си състояніе. Въ послѣд-
нѣ-тъ часть, понеже Іовъ ся унижи,
Богъ го въздигнѣ, и послѣдно-то му
състояніе бѣ по-добро отъ първо-то му.

Любостязаніе. — Ако сребро-то
не бѣде твой слуга, то става твой го-
сподарь. Любостязатель-тъ не управ-
лява богатство-то си, но богатство-то
му управлява него; той е толкова ал-
ченъ за сребро, щото той изгубва о-
нова за което го служи, защото той
не е въ състояніе да ся ползува отъ
него. Той събира богатство не да го
употрѣблява, но само да го държи; той
лишава себе си отъ онова което е не-
гово, и дѣйствително става бѣденъ ако
и да има миллионы. Той измамва не са-
мо другы-тъ, но и себе си. Той живѣе
като че свѣтъ-тъ да бѣше сздаденъ
за него, а не той за свѣтъ-тъ, защото
той вынагы иска да приема отъ него,
но не да дава нѣщо на него.

ПИСМА ЗА МАЙКЫ.

3.

Лично-то Вліяніе на Майкѣ-тъ.

Драгы Пріятелкы,

Първо-то срдѣство, което можемъ да
употрѣблявамы за въспытаніе-то на
дѣца-та си, е *лично-то ни вліяніе*. Ный
всипѣла малко-много ся повліявамы отъ
онѣзи съ които имамы сношеніе. Никой
не може да живѣе въ свѣтъ-тъ и да у-
частвува въ длѣжности-тъ, трудове-тъ
и наслажденія-та на този животъ безъ
да има нѣкакво вліяніе върху другы-тъ.
Това вліяніе може да е или непосред-
ственно или посрѣдственно. Ако слу-
шамы свѣты-тъ на нѣкой пріятель, то
вліяніе-то на онзи пріятель върху насъ
е непосредственно: но когато приима-
мы отъ характеръ-тъ и поведеніе-
то на нѣкой пріятель такыя впе-
чатленія и подбужденія щото да ны
въодушеватъ къмъ по-высоки и по-
благородны прѣдприятія, тогава такова
вліяніе може да ся нарече посрѣдствен-
но, или както често ся назовава, *не-
сзнателно* вліяніе. По сѣщѣи-тъ на-
чинъ ный може да ся повліяемъ и къмъ
зло. Много важно е това, че ный мо-
жемъ, безъ да усѣщамы, да имамы влія-
ніе единъ върху другъ, но това тайно
или мѣлчеливо вліяніе въ никой другъ
случай не е толкова силно, колкото ко-
гато то ся простира отъ майкы-тъ къмъ
дѣца-та имъ. Това като е тѣй, потрѣбно
е за насъ да размыслимъ какво е на-
ше-то вліяніе. Ный постоянно въспы-
тавамы малкы-тъ си дѣтица на добро
или на зло, да ли ный вѣрвамы това
или не. Погледни-тъ ни, думы-тъ ни и
дѣянія-та ни влизатъ въ млади-тъ имъ
сърдця и ся впечатляватъ въ тѣхъ тѣй
като че ся фотографиратъ тамъ, и всѣко
впечатленіе спомага за образуваніе-то
на характеръ-тъ имъ. Нека сега да пы-
тамы себе си искрено, какъвъ харак-
теръ впечатлявамы въ срдѣца-та на
малкы-тъ си дѣтица? Учатъ ли ся
тѣ отъ насъ да сѣ истинны, честны,
трудолюбивы, благи и щедры? — Или
да сѣ измамители, лукавы, строптивы и
самолюбивы?

Почти напраздно ще е да имъ гово-
римъ послѣ, когато по-порастѣтъ, кол-
ко важно е да сѣ истинны и честны,
когато отъ само-то си дѣтинство тѣ
сѣ виждали че ный не сѣмъ внимавали
да сѣмъ честны и истинны, но безсрам-
но сѣмъ измамвали. Напраздно ще е да
гы учимъ да обычатъ единъ другыго и
да исполнявать златно-то правило, «Въ
всѣко нѣщо както искате да правятъ
човѣци-тъ на васъ, така и вий пра-
вѣте на тѣхъ», Мат. 7; 12; ако до-
машно-то правило е было, всѣкой да
ся грыжи за себе си. Ный можемъ да
поставямы заповѣдь вързъ заповѣдь и
правило вързъ правило относительно до

нареченный-тъ *Ледено Море* гласієръ
ваща отъ върхове-тъ на планинж
тъ Бланкъ, и ся свършва при край-
на долиинж-тъ Шамуни въ Швейца-
Той прѣдставлява чудесно зрѣли-
и ся посѣщава отъ голѣмо множе-
любопытны пѣтници. Изгледъ-тъ
тѣзи леденж рѣкѣ сравненж съ о-
тъ-тъ страны украсены дървета и
ринж на долиинж-тъ е величественъ.
гласієръ е около деветъ милъ дѣ-
и половиинъ милъ широкъ. Той из-
ува тѣзи дѣлжинж въ 120 години
тъ теченіе-то му въ срѣдѣж-тъ е 20
ста въ 24 часа, а зимѣ само на-
винъ. Зерматскій-тъ гласієръ ся
на отъ планинж-тъ Монтъ Розе.
тъ-голѣмый-тъ *гласієръ* ся намира въ
сеиландіи и ся нарича Гумбалтовъ.

въ течение-то си, гласиери-тъ кър-
пятъ земиѣ-тъ, чупятъ и истриватъ ка-
мари-тъ, и всичко това тѣ свличатъ съ
себе си при поли-тъ на планиниѣ-тъ.
Чупятъ понеже ледъ-тъ ся стопява по-
лека-лека, пръстъ-та, пясъкъ-тъ и ка-
мени-тъ си оставатъ на земиѣ-тъ и ся
чупатъ на камары, които можемъ да
наричемъ насипы. Иѣкои отъ тѣзи на-
сы сѣ твърди голѣмы.

Геологическо-то дѣйствіе на гласіе-
вѣтъ е снишаваніе-то на высокы-тъ
ста, вдѣбочаваніе-то и разшироча-
ніе-то на мѣста-та, прѣзъ които ся
сличать и натрупваніе-то на насипы
полета-та въ които ся свличать.

Има причини да ся вѣрва, че гласиери-тъ, които днесъ съществувать, само вѣрме съ ся намирали на по-голяма височина. Попече на много мѣста, дѣто сега има гласиери, ся намиратъ насипы, учени-тъ заключавать, че преди много години тамъ съ съществували гласиери.

Въ заключеніе, можемъ да кажемъ,
гласієри-тѣ сж были и сж даже и
есь единъ отъ главны-тѣ дѣйцы, кои-
Богъ е употребявалъ за устроява-
е-то и даваніе-то образъ на землѣ-
а. Тѣ даже сега дѣйствовать, съ тѣ-
разликъ само, че прѣди хылады го-
ны дѣйствія-та имъ сж были много
о-силны и по-обширны отъ колкото
днесь.

ОСЕМНАДЕСЕТЫЙ ВѢКЪ.

Настоящій-тъ членъ, въ който ся
лага вкратцѣ напрѣдѣтъ-тъ на есте-
венны-тъ науки прѣзъ минувшій-тъ
вѣкъ, заемамы отъ списанія-та на
репскаго-го Историка Тена.

За пръв път въ историѣ-та нау-
а-тъ доставятъ не частици отъ зна-
е-то както въ времѣ-то на Галилея
на Декарта, по една опрѣдѣлена и
оказана система на вселениѣ-та, как-
то е система-та на Нютона.

Въ чистѣ-тъ Математикѣ най-высо-
тъ клонѣ ся е открьлъ едноврѣменно
тъ Лайбница и отъ Нютона; механи-
а-та ся е привела отъ д'Алемберта
отъ единъ само теоремѣ и оизи сборѣ
тъ теорин, който изработенъ отъ Бер-
уйцъ, Юлъръ, Клеро, д'Алембертъ,
ейлъръ и Маглорентъ, е наконецъ до-
бленъ въ край-тъ на вѣкъ-тъ отъ
онѣжъ, Лагранжъ и Лапласъ.

Въ Астрономіѣ-тѣхъ прѣброенія-та и
облюденія-та, които, отъ Нютона до
Валаса, сѣхъ прѣобразували тѣзи наукѣ
еднѣхъ задачѣхъ на механикѣхъ-тѣхъ, изя-
вивать и прѣдсказвать движенія-та на
планети-тѣхъ и на спѣтници-тѣхъ имѣхъ, ка-
ко показвать начало-то и образуваніе-
то на слонечнѣхъ-тѣхъ ни системѣхъ.

Въ Физикѣ-тѣ имамы разложеніе-то на свѣтълики-тѣ и начала-та на оптики-тѣ открыты отъ Ньютона, скорость-тѣ на звукъ-тѣ и образъ-тѣ на вълненія-та му, закони-тѣ и главы-тѣ теоремы на акустики-тѣ, първы-тѣ истинны по-нятія за источникъ-тѣ на огнь-тѣ и на топлини-тѣ, опыти-тѣ, закони-тѣ, и средства-та чрѣзъ които Дюфей, Поле, Франклинъ, и особенно Куломбъ, изясняватъ и за пръвъ пѣтъ турятъ въ употребленіе электричество-то.

Въ Хыміѣ-тѣ імамы всѣкы-тѣ основы
на тѣзи наукѣ; уединеный-тѣ кислородъ,
водородъ и селитрородъ, съставъ-тѣ на
водѣ-тѣ, теоріѣ-тѣ на горѣніе-то, хы-
мическы-тѣ наименованія, количествен-
ный-тѣ анализъ, неразрушимость-тѣ на
вещество-то, на кѣсо, открытія-та на
Скійль, Пристлей, Кавандишъ и Сталь,
увѣнчаны съ яспѣ-тѣ и точнѣ-тѣ тео-
ріѣ на Лавоазіе.

Въ Геологіѣ-тѣ имамы повѣржѣ-тѣ и слѣдствія-та на Нютоновѣ-тѣ теоріѣхъ, точнѣ-тѣ формѣхъ на землѣ-тѣ, снишеніе-то на полюсы-тѣ, причинѣхъ-тѣ и законѣхъ-тѣ на приливы-тѣ, първоначалнѣ-тѣ жидкость на планетѣхъ-тѣ, постояннѣ-тѣ ѣ вѣтрѣннѣхъ топлнѣхъ, и послѣ съ Бюфона, Демарета, Хжтона и Вернера, водно-то или огненно-то начало на скалы-тѣ, образуваніе-то на слоеве-тѣ на землѣхъ-тѣ съ фосилы-тѣ имѣ, продължително-то и повторително-то потопяваніе на материцы-тѣхъ, медленно-то нарастваніе на животны-тѣхъ и растителны-тѣхъ останкы, голѣма-та древность на живуцы сѣщества, оголванія-та, пукижтѣхъ-тѣ и постепенно-то прѣобразуваніе на землѣхъ-тѣ повѣрхность, и накопецъ, велика-та картина въ кой-то Бюфонъ описва въ приблизителны черты цѣлѣхъ-тѣ исторіѣхъ на наше-то кѣлѣбо, отъ вѣрме-то когато тя образува еднѣхъ масѣхъ горѣщѣхъ лавѣхъ до дѣто нашѣй-тѣхъ родѣ, слѣдѣхъ толкова много изгубены видове животны, е можалѣхъ да го пасели.

Китайскы-тѣ дѣца. — Много любопытныя церемоніи сѣ свързаны съ првы-тѣ години на дѣца-та въ Китай. Слѣдующи-тѣ сѣ по-заблѣжательны-тѣ: Когда дѣте-то е на единъ мѣсецъ, обрывать му главѣ-тѣ за првъ пѣтъ, и въ сѣщо-то врѣме подносятъ едно благодарително приношеніе на нѣкожъ богинѣ; въ края на 4-й мѣсецъ едно семейно угощеніе става и баба-та на дѣте-то му дава нѣколко хубавы подаръцы, между които е и едно столче; въ края на годинѣ-тѣ повече благодарителны приношенія, повече угощенія и повече подаръцы ся правятъ; по-късно става и странна-та церемонія, наречена «прѣминуваніе прѣзъ врата-та.» Тѣзи и подобны обычаи ся пазятъ додѣто дѣте-то да стане на 16 години.

Нѣкои учени хора сѣ направили нѣ-
 сколько любопытныя опыты относительно
 до тыменуженнѣ-тѣ свѣтлинѣ. Споредъ
 Русинни, тыменужена-та свѣтлина има
 едно извъредно вліяніе върху расте-
 нія-та и животны-тѣ. Растенія обрабо-
 тены въ градини покрѣты съ тымену-
 жени джамове растѣтъ съ голѣмѣ бър-
 зинѣ; животны, държаны въ ахѣры на
 които прозорци-тѣ сѣ съ тыменужены
 джамове, растѣтъ по-скоро на голѣмѣн-
 нѣ и на силѣ. Той прѣдлага да ся на-
 правятъ опыти и съ чловѣка въ бол-
 ницы-тѣ и въ училища-та. Той загат-
 ва да ся направѣтъ опыти и въ отхраи-
 ваніе-то на бубы.

ПОЛИТИЧЕСКИЕ НОВИНЫ.

ПОЛОЖЕНИЕ-ТО НА ЕВРОПА.

Слѣдующий-ть членъ заемамы отъ Нью-Йоркскый-ть *Трибюнъ* :

Источникъ-тъ Въпросъ, който бѣше ся напустилъ отъ дипломатіи-тъ за да чака сѣдѣще-то на Сърбскѣ-тъ войнѣ, пакъ ся туря подъ разискваніе. Сърбія може на скоро да подпадне подъ силѣ-тъ на Турскы-тъ войскы, или тя може да сполучи въ продълженіе-то на противеніе-то си додѣто да пріеме помощъ отъ други мѣста; но борба-та не е вече ограничена, както ся виждаше да е. Тя смущава всякой Европейскы кабинетъ по настоящему. Пъ за това добръ ще бѣде да хвърлимъ единъ краткъ погледъ върху сѣщинскый-тъ интересъ, който този въпросъ прѣдстави на всякой отъ Велики-тъ Силы, и който трѣбва выжыти да си помни, каквато и да бѣде приврѣмenna-та имъ политика.

Руссія, най-напрѣдъ, никога не е била въ състояние да скрие неприятелство-то си къмъ Турціѣ, или намѣрене-то си за да завладѣе Цариградъ. Велики-тъ и съюзници сѣмъ Народна-та и Църква, която е църква-та на Истокъ, и родственика-та Славянска кръвъ на милиѡны души Турски подданици. Тя чака съ търпѣніе да изпълни желаніе-то си, защото тя има вече добри надѣжди за сполука. За сега, тя прѣдпочита миръ-тъ отъ войнѣ-тъ, ако може да запази честъ-тъ си безъ тѣхъ. Видимо-то ѣ равнодушіе за посрѣдничество може да има за цѣль да накара Англіѣ да земе първа-тъ стѣпка, която, слѣдъ положеніе-то, което тя държѣ спрямо Берлинскѣ-тъ конференціѣ, бы была едно добро дипломатическо отмъщеніе.

Германія има малкъ интересъ въ въпросъ-тъ. Тя вѣроятно бы благоприятствовала на политикъ-тъ на Русіиѣ, ако да бѣше увѣрена че властолюбіе-то на послѣднѣѣ-тъ е отправено само къмъ Азіѣѣ и че тя не бы ся съединила съ нѣкоѣѣ другѣѣ силѣѣ противъ неѣѣ. Тя знае че Франціѣѣ още ся труди да привлече Русіиѣѣ на своѣѣѣ странѣѣ; че Царевичъ никакъ не съчувствова съ Германцы-тъ; и още, че Русіѣѣ ся гледа съ подозрѣніе или съ страхъ отъ положеніѣѣ-тъ отъ собственно-то ѣѣ народонаселеніе. Германска-та имперіѣѣ не бы ся противила на уголъбяване-то на Австріѣѣ въ ущърбъ на Турціѣѣ, защото всяко събытіе, което клони да даде Маджаро-Славянскы характеръ на Австріѣѣ като народъ, отдѣля ѣѣ повече отъ Германскы-тъ ѣѣ области, и дава повече надежда за бъдѣще-то имъ съединеніе съ Германіѣѣ. Политика-та на Германіѣѣ, прочее, е да ся пазѣѣ противъ бъдѣщы опасности, които може да додѣѣтъ чрѣѣзъ едно съединеніе на Франціѣѣ съ Русіиѣѣ или съ други силы.

Италия разглежда Источний-тъ въпросъ най-много относително за онова което ся касае до Австрийскъ. Тя не желае да види единъ силенъ съперникъ да занимава противоположний-тъ бръгъ на Адриатическо-то море и да владѣе западны-тъ области на Турційскъ. Чудно-то е че Напа-та и Италийско-то правителство сж съгласни; защото за първий-тъ ся казва да гледа на въстържествование-то на Источни-тъ «Схизматици» (както ся наричатъ въ Ватиканъ) като на по-лошо пѣщо отъ продълженіе-то на Ислямско-то владычество. Италия, обаче, не е още една важна политическа сила; и тя безъ съмнѣніе ще приеме какъвъ да е планъ, който може да възстанови приврѣмнено миръ-тъ.

Англія и Франція занимаватъ една къмъ другъмъ щцото положеніе както когато ся съединихъ да избавятъ Турціѣмъ въ 1854. Но тѣ сега ся намиратъ въ твърдѣ различно положеніе отъ тогава спрямо други-тѣ Силы. Франція има новъ и силенъ интересъ за да си отмъсти на Германіѣмъ, и това промѣнява положеніе-то ѣ къмъ Руссіѣмъ. За това, ако тя и Англія можахъ да ся съгласятъ върху еднакъ Источнъ политикъ относително до Турціѣмъ и до народонаселеніе-то ѣ, едно по-голъмо заплитане на интересы вѣроятно бы ги раздѣлило. Освѣнь това, въ Англіѣмъ, народно-то съчувствіе за Турціѣмъ, което ся е поддържало до сега съ голъмо искусство, е на свършване. Ожжиз хладно-крѣвна дипломатія, която прѣнебрежи да земе въ вниманіе послѣднѣ-тѣ скърбни приключенія въ Българіѣмъ трѣбва да ся напустне и ще ся напустне. Нужда-та за виѣша-

телство не само е толкова силна, но и толкова усърдно ся чувствава отъ народытъ въ Англіѣ и на Европ. материкѣ, щото ний не можемъ да ся съмнѣваме, че Европа ще бѣде принудена паскорѣ да ся намѣси. Турціѣ, ще не ще, ще пріеме вмѣшательство-то на Европж. Мѣжнотія-та не дежи толкова много въ образуваніе-то на единъ задоволителенъ планъ за примиреніе отколкото въ сгласіе-то на Силы-тѣ върху пужды-тѣ гаранціи за изпълненіе-то му. Ако Турціѣ не е въ състояніе да обуздае прѣдразсѣдоцы-тѣ на населеніе-то си, Европа трѣбва да го направи. И това е което най-много въспира веднагашино-то вмѣшательство.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА АМЕРИКАНСКИЙ-ТЬ ГЕНЕРАЛНЫЙ КОНСУЛЬ ВЪРХУ ПОСЛѢДНИ-ТЬ СКТЪРБНЫ СЪБЫТІЯ ВЪ БЪЛГАРИИ.

Читатели-тъ ни трѣбна да знайтъ че въ послѣдно врѣмѣ двѣ отдѣлы Европейскы комисіи сѣ были испратены за да изслѣдуютъ отъ близо станжлы-тъ скърбны събытія въ Българіѣж. Една-та отъ тѣзи комисіи бѣ Англійска, на чело-то на коѣкто бѣ Г-нъ Вярингтъ, 2-й секретарь на Англіиско-то Цариградско послество, а друга-та — Американска, на чело-то на коѣкто бѣ Г-нъ Скайльтъръ, генералный консулъ и 1-й секретарь на Американско-то Цариградско послество. Послѣдній-тъ бѣ придруженъ отъ дописници-тъ на *Шо-Йоркъ Хералдъ* и на *Келнише Цайтунгъ* въ изслѣдуванія-та на окръжія-та Пловдивско, Т.-Назарджинико и на Бояджикъ, а въ изслѣдуваніе-то на окръжія-та Габровско и Сивліевско и на Бояджикъ отъ Принцъ Цертелева, секретарь на Русско-то Цариградско послество и привремененъ вице-консулъ въ Пловдивъ.

Слѣдующе-то е едно извлечение отъ прѣдварително-то кратко изложение на Г. Скайлѣра, писано отъ Пловдивъ :

«Азъ съмъ посѣтилъ, казва той, градовете Едрене, Пловдивъ и Т.-Назарджикъ и села-та Перущицъ, Кричимъ, Пещера, Радилово, Батакъ, Калаглари, Панагюрище, Копривщицъ и Клисуржъ. Отъ онова щото съмъ видѣлъ самъ и отъ испити-тъ които направихъ, азъ намѣрихъ слѣдующи-тъ фактове:

Прѣвъ послѣдніж-тъ зчмж и продѣтъ нѣ-
колко агенти сж были испратени отъ Бл.
комитетъ въ Букурещъ за да повдигнатъ
Българи-тъ противъ Тур. правителство.
които сж намѣрили пріемъ у по-младж-тъ
часть на населеніе-то. Понеже съзаклятіе-то
е было издадено, възстаніе-то ся появява
преджврѣменно на 19 и на 20 Априля въ
села-та Панагюрище, Клеуруж, Копривщица,
Ново-Село, Белова, и може бы въ още 1—
2 други села. Въ това врѣме голѣмъ у-
жасъ е имало въ Т.-Пазарджикъ и въ Плов-
дивъ; много телеграми сж ся испратили на
Порта-тъ отъ мѣстни-тъ власти за редо-
виж войскаж, но тя слѣдъ нѣколко врѣме имъ
отказала. Пловдивскы-тъ и Едренскы-тъ
беове тогана зели управленіе-то въ рѣцѣ-
тъ си и въоружили Турско-то населеніе по
градове-тъ и села-та, на което сж доста-
вили оружія отъ Едрене и отъ Ц/градъ.
Тѣзи въоружени Мусульмани, наречени ба-
шибозуѣ, заедно съ нѣколко редовнж вой-
скаж, сж были испратени въ Българскы-тъ
села за да потапчатъ възстаніе-то.

Въ пѣкомъ отъ възстанжи-тъ села е имало много или малко противленіе, а повечето отъ тѣхъ сж прѣдали оражїи-та си при първъ позивъ. Почти всички-тъ села, които си были нападнати отъ баллибозуцы-тъ, сж были ограбени и изгорени, сжко и онѣзи, които сж были изоставени отъ исподлашени-тъ имъ жители. Жители-тъ на пѣкомъ села слѣдъ като сж прѣтърпѣли голѣмы мжжы сж были исклани. Обезчестенїя е имало не само на жени и момичета, но и на лица отъ другий-тъ полъ.

Число-го на села-та които сѣ были изгорени съвършено или отчасти въ окрѣжѣ-та Пловдивско и Т.-Назарешкинѣ е по-не 65. Церкви-тъ и училища-та имъ сѣ были изгорени съ газъ и съ барутъ ; олтари-тъ имъ сручени, иконы-тъ имъ изободени съ копия и святы-тъ имъ мѣста осквернени по разны начини.

Освѣщъ села-та, 4 монастыри сжъ были изгорены — Св. Теодоръ, при Перущицѣ; Панаѣя и Св. Безребреници при Кричевѣ; и Св. Никола при Калугерово.

Турци-тъ казвать че много отъ тѣзи се-
ла сж были изгорены отъ възстаницы-тъ
съ цѣль да принудятъ Българскы-тъ жители

да си съединятъ съ тѣхъ. Азъ не можихъ да намѣрихъ че това е така освѣнъ въ 2—3 случая, но и тука доказателство-то е твърдъ слабо. Въ Беловжъ възстаници-тъ сж изгорили стаціонъ-тъ, въ който нѣколко запѣтиа были прибѣжили.

Твърдъ трудно е да ся опрѣдѣли число-то на Българи-тъ, които сж были избиты прѣзъ нѣколкото дена на смущение-то, но азъ съмъ наклоненъ да турѣмъ 15,000 като най-долно-то за окръжия-та които споменахъ.

Начинъ-тъ по който войски-тъ извършили дѣло-то си ще ся види отъ нѣколкото подробности събрани на мѣсто-то отъ лица, които сж ся избавили отъ кланіе-то.»

(Слѣдва).

ВЪЦАРЯВАНІЕ-ТО НА АБДУЛЪ ХАМИДА II.

Извѣстно е на читатели-тъ ни че бившій-тъ Султанъ Мурадъ V страдасе отъ нѣкое врѣме насамъ отъ една нервическа болѣсть, която го правеше нежиданъ да управлява Държавъ-тъ. По тѣзи причини той ся замѣсти отъ брата си Абдулъ Хамидъ II, за въцаряване-то на когото явихъ минѣмъ-тъ седмицъ.

На 19 того (четвъртъкъ) часть-тъ по 3 фетва-та, която сваляше Султанъ Мурадъ и призоваваше брата му Абдулъ Хамидъ на прѣстолъ-тъ, ся прочете съ обыкновеннѣ-тъ церемоніи въ Ески-Сарай на Топъ Капу въ присѣствие-то на Вел. Везиръ и на всички-тъ високи чиновници. Отъ тамъ новий-тъ Султанъ отиде на Сераскеръ Капу, дѣто ся посрѣщанъ съ радостни въсклицанія отъ войска-тъ, и послѣ ся отправи за Долма-багче. Три вечера наредъ станахъ освѣтленія на Босфоръ-тъ въ честь на въцаряване-то му.

Султанъ Абдулъ Хамидъ II е вторий-тъ сынъ на Абдулъ Меджида. Той е на 34 годишнѣ възраст и съ много по-здорово тѣлосложение отъ брата си Мурада. Той е бодръ, дѣятеленъ, умѣренъ въ навицы-тъ си и силно прѣдаденъ на вѣрж-тъ си.

Въ поидѣнникъ всички-тъ чиновници граждански и военни и религіозни-тъ началници на народности-тъ въ Държавъ-тъ сж ся приели въ палатъ-тъ на Долма-багче за да поднесатъ приличны-тъ си почести на новий-тъ Султанъ.

Церемонія-та на припасване сабіж-тъ му въ джаміи-тъ на Еюбъ ся извърши вчера.

Въобще всякой ся надѣва че Султанъ Абдулъ Хамидъ II ще турнъ въ дѣйствиѣ обѣщанія-тъ прѣобразованія отъ брата си Мурада, комуто обстоятелства-та не позволихъ да направнъ, и че негово-то царуване ще ся увѣчае съ възстановеніе-то на миръ-тъ и на благоденствие-то на всички-тъ му подданици безъ различіе на вѣржъ и народностъ.

ДѢЛО-ТО НА ПОСРЕДНИЧЕСКЫ-ТЪ СИЛЫ.

Прѣди 3 мѣсеци отказване-то на Англія да земе участие въ Бернскъ-тъ нотжъ имѣ за слѣдствие оттегляне-то ѣ. То показа оше че между Европейскы-тъ Силы не сж съществуваше едно сжщинско споразумѣніе относительно до Источный-тъ Вѣдростъ. Отъ тогава насамъ Европа е мълчала върху този прѣдмѣтъ, и никаква нота не е имало вече. Сабя-та е зела мѣсто-то на перо-то, и дипломати-тъ земахъ настранѣ. Но мълчаніе-то на Европѣ не значи че Силы-тъ сж были прости зрители на събитія-та, които ся случихъ въ Истокъ. Ний знаемъ на дѣло отъ разны мѣста че тѣ сж си давали мнѣния-та върху настоящъ-тъ войнѣ и върху нѣкои въпроси относительно до неимъ, които не сж были обнародваны. За вѣрване е че мълчаніе-то на Европѣ значи че Силы-тъ пакъ сж дошли до споразумѣніе за мѣрки-тъ, които трѣбва да ся прѣдложатъ при първий-тъ благоприятенъ случай за да спрѣтъ по-нататашно-то крѣвопротіе въ Турціи. Разискванія-та въ Англіи-скый-тъ Парламентъ върху Турскы-тъ работы извикахъ изясненія на политикѣ-тъ, които Англ. правителство е водило до сега. Тѣзи изясненія и разискванія безъ съмнѣніе отворихъ път-тъ за едно споразумѣніе между Силы-тъ, и може бы тѣ опрѣдѣлихъ основно-то начало на прѣдложения-та за миръ, които Европейскы-тъ Силы ще направятъ наскоро на В. Портѣ. Точна-та форма на прѣдложения-та не ся знае оше, но безъ съмнѣніе тѣ ще иматъ за основж интересы-тъ на човѣчество-то. Въобще

ся вѣрва че тѣ ще бѣдѣтъ такыва какыто Порта-та може да пріеме; че тѣ ще турятъ Сърбіи и Чернагорѣ подъ задѣженія да пазятъ миръ-тъ; и че тѣ ще учрѣдятъ едно управленіе въ Боснѣ и Херцеговинѣ, което да примирнъ възстаническо-то населеніе въ тѣзи области, и така да възстанови миръ-тъ у раздражено-то населеніе на Австрійскъ-тъ границѣ. Освѣнъ това, интереси-тъ на Силы-тъ както и общи-тъ интереси на човѣчество-то вѣроятно ще накаратъ съединенѣ Европѣ да прѣпорѣчи на Портѣ-тъ нѣкои нарочны мѣрки, които да прѣдпазятъ възвръщаніе-то на несадоволствие и възстаніе въ другы-тъ части на държавъ-тъ. Това вѣрвамы да бѣде слѣдствие-то на 3 мѣсечно-то мълчаніе и размисленіе на Европейскы-тъ дипломаты.

Българскый-тъ дописникъ на Лондонск. Таймсъ казва че на 12 того единъ Министерскый Сѣвътъ подъ прѣдсѣдателство-то на Князь Милана станѣлъ въ Българѣ, който рѣшилъ да поиска посрѣдничество-то на Великы-тъ Силы за спирание-то на войнѣ-тъ между Портѣ-тъ и Сърбіи и Чернагорѣ. По-послѣ консули-тъ на поржчителны-тъ Силы были призовани въ палатъ-тъ, и Князь-тъ имъ съобщилъ рѣшеніе-то на Сѣвътъ-тъ. Тѣ го увѣрили че безъ забавѣ ще съобщатъ желаніе-то му на Правителства-та си, което и направили. Сжщій-тъ дописникъ мисли че Турція не ще поиска сваляне-то на Князь Милана, или присѣдиненіе-то на нѣкоя часть отъ Сърбіи на своі-тъ земѣ, но повръщаніе-то на работы-тъ както сж были прѣди 1868 относительно до занеманіе-то отъ Турскы войски на нѣкои отъ Сербскы-тъ крѣпости и възнагражденіе за войнѣ-тъ.

Споредъ *А. Хералдъ* едно събрание стана минѣмъ-тъ петѣтъ въ Англіи-то посолство отъ посланицы-тъ на поржчителны-тъ Силы за да размислятъ какъ да прѣдложатъ на Портѣ-тъ за спирание-то на войнѣ-тъ съ Сърбіи. Вѣрвамы, казва *А. Хералдъ*, че споразумѣніе-то между Силы-тъ е съвършено, и че тѣ сж всички-тъ въодушевлены отъ едно силно желаніе да дадѣтъ край на злины-тъ на войнѣ-тъ. Оше че Турско-то правителство е расположено да пріеме прѣдложения-та, които може да му ся направятъ и че то не ще настоява щото Сербскый-тъ Князь да поиска миръ направо отъ него, защото то гледа на него просто като на една формалностъ.

Въ събрание-то, което станѣ минѣмъ-тъ петѣтъ въ Англіи-то посолство отъ посланицы-тъ на поржчителны-тъ Силы, разны мнѣнія сж появили за наименованіе-то на документъ-тъ, който щѣли да подадѣтъ на Портѣ-тъ за да искатъ спирание-то на войнѣ-тъ. Тѣ рѣшили да попытатъ правителства-та си за това по телеграфъ-тъ, и отговоръ-тъ былъ че тѣ трѣбвало да го нарекатъ «Мемоаръ». Минѣмъ-та Недѣля Англіи-скый-тъ посланикъ съобщилъ мемоаръ-тъ на правителство-то си на Сафветъ пашѣ, Министръ-тъ на Външны-тъ Дѣла, и въ сжщій-тъ день вечеръ-тъ станѣло и друго събрание въ Англіи-то посолство, въ което ся рѣшило щото посланици-тъ Френскый, Германскый, Австрійскый, нѣмѣстникъ-тъ на Русекый-тъ посланикъ и Италианскый-тъ Министръ да съобщатъ въ понедедникъ подобенъ мемоаръ отъ странѣ на свои-тъ правителства на Министръ-тъ на Външны-тъ Дѣла. *А. Хералдъ* като съобщава това казва че Порта-та вѣроятно ще изрази желаніе за да влѣзе въ прѣговори за миръ, безъ, обаче, да прѣвжне ходѣтъ на военны-тъ дѣйствиѣ, които усѣватъ сега въ Сърбіи.

Лонд. Таймсъ обнародва едно писмо на Ржседа въ което той пише на Лордъ Гранвила че отваряне-то на Парламентъ-тъ прѣзъ тази есенъ е твърдъ нужно, ако той и да ся е затворилъ вече, и ако споредъ обыкновенный-тъ редъ той трѣбва да ся отвори пакъ прѣзъ идущий Февруаріа. Въ него той пише оше че Европейскы-тъ Силы трѣбва да ся споразумѣтъ за да въспрѣтъ за наирѣдъ повтаряне-то на скърбы-тъ събитія, които сж станѣли въ нѣкои области въ Турціи.

Единъ Англичанинъ който е патувалъ въ послѣдно врѣме изъ Русіи пише до Лонд.

Таймсъ че тамъ владѣе едно силно движеніе у всички-тъ классове на народа въ полжъ на Славяны-тъ въ Турско. Дни-тъ на Царь Николая, казва той, сж ся изминали, а народъ-тъ ще направи да му ся чуе гласъ-тъ тамъ дѣто трѣбва. Въ случай че Турци-тъ ся отправятъ къмъ Българѣ, оше-то мнѣніе ще принуди Императоръ-тъ да достави нѣкоя пещественѣ помощъ на Сърбы-тъ.

ВОЙНА-ТА НА СЪРБИИ И ЧЕРНАГОРѢ ПРОТИВЪ ТУРЦИИ.

Отъ нѣкое врѣме насамъ нѣколко пати ся каза че Алексинацъ ся прѣвзель и сега наскоро че той ся испразднилъ отъ Сърбы-тъ, но оше нищо положително не ся знае. Знае ся само че той е обсаденъ отъ Турскъ-тъ войска и че ся защищава отъ 70,000 души Сърбы подъ командѣ-тъ на Чернаева. Прѣзъ послѣдны-тъ дни крѣжавы битки сж станѣли тамъ и телеграмми-тъ казватъ че и отъ двѣ-тъ страны голѣмо число войници сж станѣли жертва.

Абдулъ Керимъ паша телеграфисва на 20 того слѣдующе-то за бой-тъ, който става при Алексинацъ:

На Османъ пашово-то отдѣленіе ся заповѣда да нападне дѣсно-то крило на неприятели-тъ, укрѣпенъ на едно високо бърдо, на което прѣвземае-то ся види за невъзможно. Въ сжщото врѣме ся заповѣда и на Адилъ пашово-то отдѣленіе да нападне лѣво-то крило на сжщото мѣсто. Една силна битка ся почнѣ днесъ (четвъртъкъ) часть-тъ на 2 и трая до 11. Тя ся свърши съ съвършено-то разбианіе на неприятели-тъ, и съ прѣвземае-то чрѣзъ пристѣпъ на яны мѣста, отъ които Сърби-тъ быдохъ изгонени. Тѣ ся оттеглихъ въ голѣмъ безпорядкъ задъ укрѣпленія-та на Алексинацъ. Тѣ никога не сж имали такыва тѣжки загубы какыто имѣхъ днесъ. Наши-тъ войски прѣвзехъ 1 топъ, 3 коля съ военны припасы и едно голѣмо число оружія.

Сжщій-тъ телеграфисва на 22 того че Турскъ-та войска земала при Алексинацъ отъ неприятеля не 1, но 2 топа, и че Черкезкы-тъ волници ходили дору до Делиградъ. Когато послѣдны-тъ прѣминували р. Моравѣ между Алексинацъ и Делиградъ срѣщнахъ едно Сербско отдѣленіе, което ся оттегляло отъ първий-тъ въ послѣдний-тъ градъ съ хранѣ и военны припасы. Тѣ сж ся сбили и отъ Сърбы-тъ сж паднали 100 души мъртвы заедно съ двама чиновници, а отъ Черкезы-тъ малцина.

Мухтаръ паша въ най-послѣдны-тъ си телеграммы казва че едно тѣло Черногорци и Херцеговинскы възстаници, които сж мѣчали да завладѣятъ проходъ-тъ на р. Дринѣ, сж были нападени и разбити отъ Тур. войски. Друга битка е станѣла при село-то Грабѣж, която е траяла 4 часа, но и тука неприятели-тъ сж были разбити.

Джесериден Аскеріе опнародва една депешѣ, въ којѣто ся казва че войска-та на Ахмедъ Еюбъ пашѣ, слѣдъ като прѣминува р. Моравѣ прѣдъ Алексинацъ, сполучила да ся съедини съ войска-тъ на Али Санѣ пашѣ, която е была побѣдоносна отсамъ казанѣ-тъ рѣкѣ.

Споредъ *А. Хералдъ* Турци-тъ като оставили доста войски при Алексинацъ, отправили сж къмъ укрѣпений-тъ станъ въ Делиградъ, отдѣто заплашватъ оттегляне-то на Сербскъ-тъ войска.

Таймсъ обнародва на 24 того единъ уводенъ членъ въ който подбужда Англія да земе усърдны мѣрки, съгласно съ Русіи, за възстановеніе-то на миръ-тъ. Другъ телеграмъ съ сжщъ-тъ датѣ отъ Берлинъ казва че общо-то мнѣніе тамъ въ всички-тъ крѣгове е въ полжъ на миръ.

Прѣди нѣколко врѣме ний прочитамъ съ скърбъ за страдания-та въ Българіи; сега, обаче, съ радость ся научавамы за разны-тъ старанія които ся полагатъ за помощъ на тѣзи страдалцы.

Човѣколюбивы-тъ чувства на разны народности сж ся възбудили, и тѣ на радо сърдце съдѣйствуватъ въ спомаганіе-то на бѣдны-тъ. Българскы-тъ Господжы въ Ца-

риградъ сж събрали вече около 2 Казва ся че помощъ е пратена и въ Сіи, и безъ съмнѣніе много начини ся изнамѣрятъ чрѣзъ които да ся помощъ на нуждающы-тъ ся. По-народвамы извѣстіе за единъ Комитетъ ставенъ въ Цариградъ за да съблѣщи и да ги раздава на страдающы Българіи.

Ако нѣкои отъ читатели-тъ ни сж ни да съдѣйствуватъ съ този Комитетъ въ уѣрвамы че тѣхны-тъ помощы раздаватъ право и мадро. Ако нѣкои да испрачатъ помощы-тъ до насъ, колкото голѣмы или малки, ний ще ги прѣдавамы на Сѣвикъ-тъ на Комитета, и ще обнародуемъ въ «Зорницѣ» отъ дѣ колко прѣимамы. Тѣ до насъ може да ся испрачатъ или въ пощенскы пулове. Ако вѣстори скоро споредъ възможности хляды страдающы човѣци, жени ще могатъ да ся избавятъ.

ИЗВѢСТІЕ. БѢДСТВІЯ-ТА ВЪ БЪЛГА ЦЕНТРАЛЕНЪ КОМИТЕТЪ за ПОМОЩЪ.

Прѣдсѣдатель,

Н. Ирѣв. Скаръ Хенри Еліо гдѣискы Посланикъ.

Подпрѣдсѣдатели,

Н. Благ. Г. Х. Мейнхартъ, Америк. Посланикъ.

Г. Х. Фостеръ, Управитель на Ото

Имена-та на другы-тъ членове митетъ-тъ ще ся обнародватъ по-п

Банкери:

ИМПЕР. ОТОМАНСКА БАНКА въ градъ, въ Паризъ и въ Лондонъ; **ДИТЪ ЛЮНЕ** въ Цариградъ, Паризъ и Лондонъ; — **М. Д. ЛЕБЕ & ВИКТОРЪ** и **Г. де С. Х. Хансонъ** въ Цариградъ.

ПЛАЧЕВНЫ-ТЪ ПРИКЛОЧЕНИЯ ся случихъ прѣзъ това лѣто въ Бѣ сж причинили такыва бѣдствія, к даже ужасны за мысленіе. Едно тѣ биво населеніе е было хвърлено отъ благоденствие въ крайно лишеніе, годеństwующы-тъ села, по брѣгои Марниѣ и утоцы-тъ ѣ, сж прѣобър пустиниѣ. Цѣлы села сж останѣли б мове. Каша-та имъ сж развалена, имъ и градини-тъ имъ сж опустош рждѣ-та имъ и добытъ-тъ имъ кы-тъ имъ срѣдства за поминувани земени отъ тѣхъ; и онѣзи, отъ че тѣ, които сж останѣли, сж като отъ бѣдствія-та, които дойдохъ тѣхъ. Има хляды домочадія на ко собни-тъ за работѣ сж земени, като ся оставили само стары-тъ и тѣ, жени-тъ и дѣца-та безъ никакъ поржъ и надѣждѣ. До когато лѣтъ ся продължаватъ тѣзи злочостище да ходятъ отъ мѣсто на мѣсто да ищѣ за хранѣ; но ако ги захванетъ тѣ бездомны и полумъртвы отъ неспрѣменно ще измрѣтъ.

Като дълбоко усѣщамы повелителнѣ жность да ся направятъ усилія за да ти нѣкакѣ помощы на тѣзи бѣдны цы, **Централный-тъ Комитетъ** за сега **СРДЕЧНО МОЛИ** публикѣ-та мощъ, којѣто той ще испраща дѣто Комитетъ-тъ умолява всички-тъ могатъ да помогнатъ, да испращѣщи-тъ си по-скоро, за да може да поредятъ прѣди да встѣпи зима-прѣвувеличи окаинство-то.

Помощи-тъ могатъ да ся по на Комитетъ-тъ чрѣзъ неговы-тъ въ Цариградъ, Лондонъ, Паризъ, и Лондонъ.

В. Х. Ренъ

Поч. Ли

Издава ся отъ Американско-гелско Общество.

Редакторъ **Т. Л. Байнгтонъ**

Въ печатницѣ-тъ на **Д. АРАМЪ** Агопѣанъ-ханъ № 12.